

**museari
queer
art
5**

**col·legi major rector peset
universitat de valència
2021**

**museari
queer
art
5**

Museari Queer Art

Sala de la Muralla, Col·legi Major Rector Peset (UV)
28 de juny / 29 de juliol de 2021

Vicerectora de Cultura i Igualtat

Ester Alba

Director del Col·legi Major Rector Peset

Carles Xavier López Benedí

Comisari Exposició

Ricard Huerta

Coordinació exposició

Marta Ruiz

Coordinació catàleg

Marta Ruiz i Mari Trini Quixal

Equip Tècnic

Salva Rios i Carlos Pérez

Edició

Col·legi Major Rector Peset. Universitat de València

Disseny i Impressió: Imag Impressions s.l. Benifaió

© de les imatges, l'autor

© dels textos, els autors

© de l'edició, la Universitat de València

Imatge de la portada

Pintura sobre llenç de la sèrie *Nus* (100x81 cm.) de Ricard Huerta.

ISBN 978-84-9133-397-5

Depòsit Legal V-2251-2021

Col·labora

Vicerectorat de Cultura i Esports de la Universitat de València

Vicerectorat d'Igualtat, Diversitat i Sostenibilitat de la Universitat de València

Diversitats. Universitat de València

museari queer art 5

La proposta **museari queer art** es basa en la innovació i la inclusió, des d'una perspectiva cultural i tecnològica. Museari és un museu en línia que treballa per la defensa dels drets humans i els col·lectius LGTBIQ, en favor de la diversitat sexual. **museari queer art** se celebra en 2021 al Col·legi Major Rector Peset de la Universitat de València i reuneix una sèrie d'accions, entre les quals cal destacar una exposició d'artistes actuals, amb 24 participants de sis països diferents, una sèrie de conferències, debats i taules rodones, visites comentades per a grups i associacions, i també accions participatives, on destaquen les II Jornades de Sensibilització en Igualtat de Gènere i Diversitat Sexual mitjançant intervencions artístiques en contextos universitaris GV/2020/069.

La propuesta **museari queer art** se basa en la innovación y la inclusión, desde una perspectiva cultural y tecnológica. Museari es un museo online que trabaja por la defensa de los derechos humanos y los colectivos LGTBIQ, en favor de la diversidad sexual. **museari queer art** se celebra en 2021 en el Colegio Mayor Rector Peset de la Universitat de València, y reúne una serie de acciones, entre las que cabe destacar una exposición de artistas actuales, con 24 participantes de seis países diferentes, una serie de conferencias, debates y mesas redondas, visitas comentadas para grupos y asociaciones, así como acciones participativas, donde destacan las II Jornadas de Sensibilización en igualdad de género y diversidad sexual mediante intervenciones artísticas en contextos universitarios GV/2020/069.

museari queer art is based on innovation and inclusion, from a cultural and technological perspective. Museari is an online museum that works for the defense of Human Rights and LGBTIQ people, in favor of sexual diversity. **museari queer art 2021** is at the Col·legi Major Rector Peset of the University of València, and brings together a series of actions, including an art exhibition, with 24 participants from six different countries, a series of conferences, debates and round tables, commented visits for groups and associations, as well as participatory actions, which include the II Awareness Seminar on Gender Equality and Sexual Diversity through Artistic Interventions in University Contexts GV/2020/069.

premis museari 2021

premios museari 2021 *museari awards 2021*

Premi Museari Activisme 2021 Marina Sáenz

Per la lluita constant en favor de les millores dels col·lectius LGTB, especialment el col·lectiu trans, des de l'activisme, la docència i la investigació universitària.

Premi Museari Literatura 2021 Óscar Hernández Campano

Per la lluita constant en favor de les millores dels col·lectius LGTB, reflexionant des de la literatura sobre les problemàtiques de la diversitat i el respecte.

Premi Museari Creació Artística 2021 Abel Azcona

Per la qualitat del treball com a artista, sense prejudicis de temàtiques sempre incisives vinculades a les dissidències sexuals i a les problemàtiques socials.

Premi Museari Comunicació 2021 Crónicas de la Diversidad

Un mitjà de comunicació del Perú que és referència internacional en temàtiques LGTBIQ, per defensar la visibilitat diversa des d'una perspectiva compromesa.

Premi Museari Acadèmia 2021 Rafael M. Mérida

Docent i investigador universitari, referent internacional de l'estudi de les dissidències sexuals, en reconeixement a les propostes de recerca en favor del coneixement i l'estudi dels col·lectius LGTBIQ+.

Premi Museari Docència 2021 Tatiana Casado de Staritzky

Per una trajectòria vital com a docent i activista en defensa dels drets de la diversitat sexual, i per la implicació activa com a professora d'universitat.

Premi Museari Acció Cultural 2021 Alicia Ramos

Per una trajectòria artística implicada i per haver lluitat des de sempre per la dignitat dels col·lectius LGTB, tant en la pràctica artística com l'escènica.

Museari, Museu de l'Imaginari & museari queer art

“Museari, Museu de l'Imaginari” www.museari.com és un museu en línia, una institució permanent, sense ànim de lucre, al servei de la societat i oberta al públic, que adquireix, conserva, estudia, exposa i difon el seu patrimoni. Els objectius principals de Museari són la promoció de l'educació artística i de la història com a instruments fonamentals per a la defensa dels drets humans, amb un especial èmfasi en el respecte a la diversitat sexual i els col·lectius LGTBIQ. **museari queer art** és una mostra d'art que ens ofereix un panorama divers tant pel que fa als artistes com respecte a les tècniques emprades. Una perspectiva polièdrica del que ha estat el programa expositiu de Museari durant les darreres temporades del museu en línia. En aquesta cinquena edició del **museari queer art** participen 24 artistes de sis països diferents. L'exposició a la sala de la Muralla del Col·legi Major Rector Peset de la Universitat de València compta amb peces representatives de cada artista dels qui han exposat en l'entorn en línia “Museari. Museu de l'Imaginari” des de juny a juliol de 2021.

“Museari, Museu de l'Imaginari” www.museari.com es un museo online, una institución permanente, sin ánimo de lucro, al servicio de la sociedad y abierta al público, que adquiere, conserva, estudia, expone y difunde su patrimonio. Los objetivos principales de Museari son la promoción de la educación artística y de la historia como instrumentos fundamentales para la defensa de los derechos humanos, con un especial énfasis en el respeto a la diversidad sexual y los colectivos LGTBIQ. **museari queer art** es una muestra de arte que nos ofrece un panorama diverso tanto por los artistas como por las técnicas empleadas. Una perspectiva poliédrica de lo que ha sido el programa expositivo de Museari durante las últimas dos temporadas del museo online. En esta quinta edición del **museari queer art** participan 24 artistas de 6 países diferentes. La exposición en la Sala de la Muralla del Col·legi Major Rector Peset de la Universitat de València cuenta con piezas representativas de cada artista de los que han expuesto en el entorno online “Museari, Museu de l'Imaginari” de junio a julio de 2021.

“Museari, Museu de l’Imaginari” www.museari.com is an online museum, a permanent, non-profit institution at the service of society and open to the public, which acquires, preserves, studies, exhibits and disseminates its heritage. The main objectives of Museari are the promotion of art education and history as fundamental instruments for the defense of Human Rights, with a special emphasis on respect for sexual diversity and LGBTIQ people. **museari queer art** is an art exhibition that offers us a diverse panorama both in terms of the artists and the techniques used.

A multifaceted perspective of what Museari’s exhibition program has been during the last two years of the online museum. In this fifth edition of **museari queer art**, 24 artists from 6 different countries participate. The exhibition in the Sala de la Muralla of the Col·legi Major Rector Peset of the University of Valencia has representative pieces of each artist who have exhibited in the online environment “Museari, Museu de l’Imaginari” from June to July 2021.

Museari Educa

Des de Museari portem endavant un estudi dels entorns on eduquem, amb l’anàlisi dels elements que generen homofòbia i transfòbia. Estudiem entorns formals (aules, centres educatius) i informals (museus, centres d’art), així com espais físics (patrimoniais) o virtuals (Internet). El problema de l’odi a la diversitat sexual requereix mesures que van més enllà dels èxits que es van aconseguint en matèria legal, política, social, sanitària i educativa. S’estan donant avanços importants en determinats àmbits, però els entorns tradicionals evidencien en molts casos un distanciament de la realitat social. Les característiques dels llocs on eduquem ens ajuden a determinar quins elements provoquen situacions d’homofòbia i transfòbia. La falta d’ajust entre els espais tradicionals i les urgències formatives actuals s’observa també quan comprovem la manca de llocs permeables que realment aconseguen integrar la diversitat, igualment en els entorns virtuals.

Museari Educa

Desde Museari llevamos adelante un estudio significativo de los entornos en que educamos, analizando los elementos que generan homofobia y transfobia. Estudiamos entornos formales (aulas, centros educativos) e informales (museos, centros de arte), así como espacios físicos (patrimoniales) o virtuales (Internet). El problema del odio hacia la diversidad sexual requiere medidas que van más allá de los logros que se van consiguiendo en materia legal, política, social, sanitaria y educativa. Se están dando avances importantes en determinados ámbitos, pero los entornos tradicionales evidencian en muchos casos un distanciamiento de la realidad social. Las características de los lugares donde educamos nos ayudan a determinar qué elementos provocan situaciones de homofobia y transfobia. La falta de ajuste entre los espacios tradicionales y las urgencias formativas actuales se observa también al comprobar la falta de lugares permeables que realmente consiguen integrar la diversidad, igualmente en los entornos virtuales.

Museari Educa

At Museari we carry out a significant study of the environments in which we educate, analyzing the elements that generate homophobia and transphobia. We study in formal spaces (classrooms, educational centers) and others (museums, art centers), as well as physical (heritage) or virtual (Internet) spaces. The problem of hatred of sexual diversity requires measures that go beyond the achievements that are being made in legal, political, soci-

al, health and educational matters. Important advances are being made in certain areas, but traditional settings show in many cases a distancing from social reality. The characteristics of the places where we educate help us determine what elements cause situations of homophobia and transphobia. The adjustment between traditional spaces and current training emergencies is also observed when verifying the lack of permeable places that really manage to integrate diversity. This reality is equally imposed in virtual environments.

Homenatge a Peset

Joan Baptista Peset Aleixandre va ser metge, catedràtic d'universitat i polític. Rector de la Universitat de València durant la Segona República, va arribar a presidir el partit Izquierda Republicana. El 24 de maig de 1941 va ser afusellat a Paterna per la dictadura franquista. Enguany es commemoren els 80 anys de la seua mort, una pàgina molt trista de la història que hem de recordar per evitar que es repetisquen aquestes allaus de crueltat. Per retre un homenatge a qui va ser un lluitador per la sanitat pública, mantenint en el record el seu treball i la passió amb què va portar endavant les seues innovacions sanitàries, hem generat un encaix de mirades que ens porten al Medellín dels anys 1980 i 1990. Medellín és una ciutat industrial colombiana que durant dècades ha patit el saqueig per part de bandes armades i càrtels de la droga, a més d'haver sofert moltíssima violència en tots els sentits. A hores d'ara Colòmbia és un polvorí, i evidenciem que aquestes malalties socials s'enquisten i no resulta fàcil eliminar-les. Hem trobat similituds entre l'assassinat del rector Peset i el del metge catedràtic Héctor Abad Gómez, que va ser assassinat el 25 d'agost de 1987. També Héctor Abad era metge especialista en salut pública, com el rector Peset. Ara s'estrena al cinema la pel·lícula *El olvido que seremos*, basada en la novel·la homònima escrita per Héctor Abad Faciolince, el seu fill. El film és dramàtic, però sempre podem trobar una esperança fugissera, fins i tot ironia, en tot el que escriu Abad Faciolince. A partir d'aquestes concomitàncies, hem optat per celebrar les coincidències, de manera que les persones que visitaran l'exposició Museari Queer Art a la sala de la Muralla del Col·legi Major Rector Peset trobaran fragments curts de la novel·la *El*

olvido que seremos per no oblidar, per recordar les persones que han lluitat pels drets humans i que han patit injustament persecució o fins i tot la mort. *In memoriam*.

Homenaje a Peset

Juan Bautista Peset Aleixandre fue médico, catedrático de universidad y político. Rector de la Universidad de València durante la Segunda República, llegó a presidir el partido Izquierda Republicana en València. El 24 de mayo de 1941 fue fusilado en Paterna por la dictadura franquista. Este 2021 se conmemoran los 80 años de su muerte, una página muy triste de la historia, que debemos recordar, sobre todo para evitar que se repita esta avalancha de crueldad. Con la intención de rendir un homenaje al que fue un luchador por la sanidad pública, manteniendo en el recuerdo su trabajo y la pasión con la que llevó adelante sus innovaciones sanitarias en materia de prevención para la población, hemos establecido un encaje de miradas que nos llevan al Medellín de los años 1980 y 1990. Medellín es una ciudad industrial colombiana, que durante décadas ha sufrido el saqueo por parte de bandas armadas y cárteles de la droga, además de haber padecido muchísima violencia, en todos los sentidos. En estos momentos Colombia es un polvorín, y descubrimos que este tipo de enfermedades sociales se enquistan, y no resulta fácil eliminarlas. Hemos encontrado similitudes entre el asesinato del rector Peset, y el del catedrático Héctor Abad Gómez, que fue asesinado el 25 de agosto de 1987. También Héctor Abad era médico especialista en salud pública, como el rector Peset. Ahora se estrena en cines la película *El olvido que seremos*, basada en la

novela homónima escrita por Héctor Abad Faciolince, su hijo. El film és dramático, pero siempre podemos encontrar un halo de esperanza, incluso ironía, en todo lo que escribe Abad Faciolince. A partir de estas concomitancias, hemos optado por celebrar las coincidencias, de modo que las personas que visiten la exposición Museari Queer Art en la Sala de la Muralla del Col·legi Major Rector Peset encontrarán pequeños fragmentos de la novela *El olvido que seremos*, para que no olvidemos, para recordar a las personas que han luchado por los derechos humanos y han padecido injustamente persecución, e incluso la muerte. *In memoriam*.

Hommage to Peset

Juan Bautista Peset Aleixandre was a doctor, professor and politician. Rector of the University of Valencia during the Second Republic, he came to the Izquierda Republicana in Valencia. On May 24, 1941 he was shot in Paterna by the Franco dictatorship. This 2021 commemorates the 80 years of his death, a very sad page in history, which we must remember, especially to avoid a repetition of

this avalanche of cruelty. With the intention to tribute who was a worker for public health, keeping in memory his work and the passion to carry out his health innovations in prevention for the population of Medellín in the 1980s and 1990s. Medellín is a Colombian industrial city, which for decades has suffered looting by armed gangs and drug cartels, in addition to having suffered a lot of violence. At the moment, Colombia is a powder keg, and we discovered that this type of social illnesses rage, and it is not easy to eliminate. We have found similarities between the murder of Rector Peset, and the professor Héctor Abad Gómez, who was assassinated on August 25, 1987. Hector Abad was also a specialist in Public Health, like Rector Peset. Now the movie *El olvido que seremos* coming released in theaters, based on the novel written by Héctor Abad Faciolince, his son. The film is dramatic, but we can always find a hope and irony. We celebrate the coincidences, so that people who visit the Museari Queer Art exhibition in the Sala de la Muralla of the Col·legi Major Rector Peset will find small fragments of the novel *El olvido que seremos*. Let us not forget, to commemorate the people who have fought for Human Rights. *In Memoriam*.

museari queer art 5

col·legi major rector peset universitat de valència artistes / artistas / artists 2021

Pablo Sandoval
Daniasa Curbelo
Yolanda Herranz
David Vila
O.R.G.I.A
Felipe Rivas (Chile)
Mogares Doyân
Maria Macêdo (Brasil)
Bartolomé Limón
Lucas Villi (Brasil)
Eduardo Bruno & Waldirio Castro
(Brasil)
Ahmet Rustem (Turquia)

Wellington Soares (Brasil)
Pilar Viviente
Laerte Coutinho (Brasil)
Carol Luz (Brasil)
Vinicius Figueiredo (Brasil)
Wandeallyson Landim (Brasil)
Mau Monleón Pradas
Benjamín Martínez (México)
Fabián Cháirez (México)
Andy Retana (Costa Rica)
Sussy Vargas (Costa Rica)
Man Yu (Costa Rica)

Pablo Sandoval

Expo Museari 17.08.2019 https://www.museari.com/portfolio_page/pablo-sandoval

@sandovalasecas

Masculí, qualitat de l'home

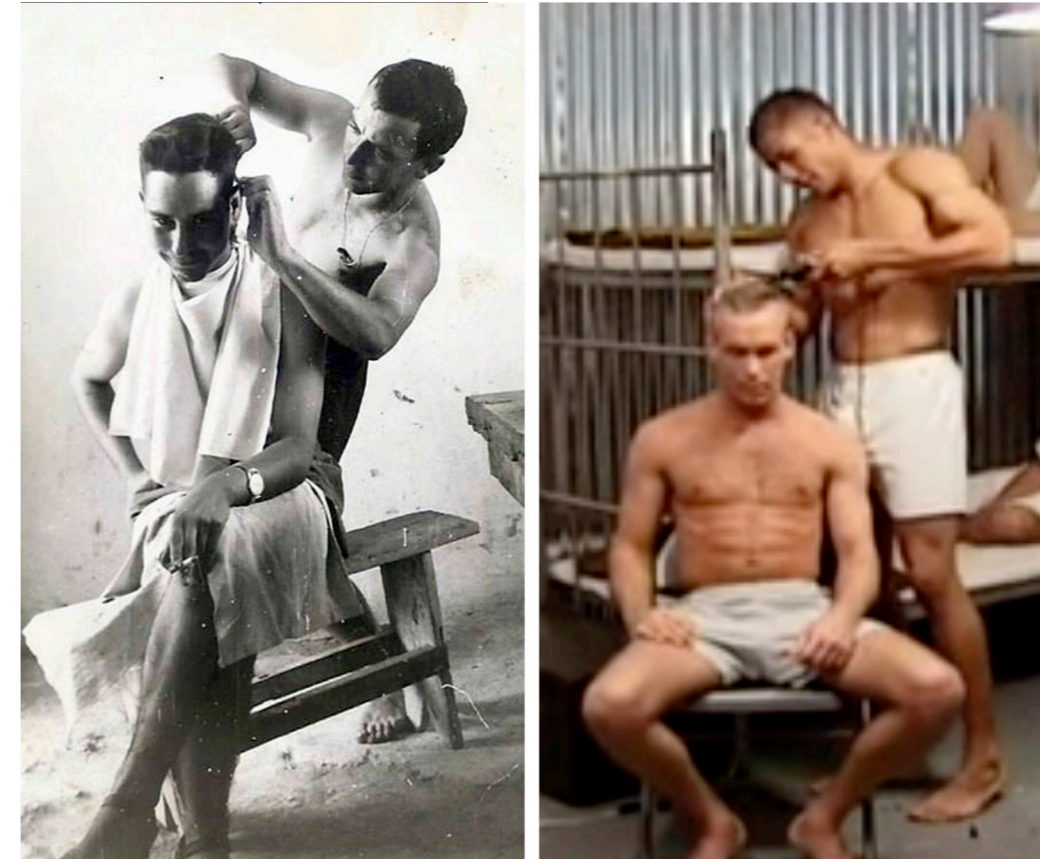
Masculí, qualitat de l'home parteix de la representació icònica del militar com a element d'erotització i construcció de la masculinitat. En la figura del soldat es troba l'ideal al què tot "home" hauria d'aspirar, un ideal imposat per la societat, del qual es poden destil·lar certs comportaments i actituds: valentia, força, serietat, poder, característiques que conformen un cànon de masculinitat. Dins de la comunitat gai hi ha espais, com és el cas del porno militar, que han seguit utilitzant rols de masculinitat tradicional. Aquest exercici de performativitat acaba desvelant l'existència d'una línia entre les actituds masculines heterosexuales i les homosexuals, mitjançant imatges on trobem actituds similars. S'hi relacionen fotografies d'arxiu del servei militar espanyol amb fotogrames de pel·lícules pornogràfiques gai de temàtica militar, situacions on les barreres entre el masculí i el femení generen encreuaments entre una imatge i l'altra.

Masculino, cualidad del hombre

Masculino, cualidad del hombre parte de la representación icónica del militar como elemento de erotización y construcción de la masculinidad. En la figura del soldado se encuentra un ideal al que todo "hombre" tendría que aspirar, impuesto por la sociedad, del cual se pueden destilar ciertos comportamientos y actitudes: valentía, fuerza, seriedad, poder o dotes de mando, características que forman un canon de masculinidad. Dentro de la comunidad gay hay espacios, como es el caso del porno militar, que han seguido utilizando roles de masculinidad tradicional. Este ejercicio de performatividad acaba desvelando la existencia de una delgada línea entre las actitudes masculinas heterosexuales y las homosexuales, mediante imágenes donde se encuentran actitudes semejantes. Relacionamos fotografías de archivo del servicio militar español con fotogramas de películas pornográficas gay de temática militar, situaciones donde las barreras de lo masculino y lo femenino cruzan de una imagen a otra.

Male, quality of man

Male, quality of man show us an iconic representation of the military as an element of eroticization and construction of masculinity. In the figure of the soldier is an ideal that every "man" would have to reach, an ideal imposed by society, from which certain behaviors and attitudes can be distilled: courage, strength, seriousness, or leadership skills. They are characteristics that build a canon of masculinity. Within the gay community there are spaces, such as military porn, which have continued to use traditional masculinity roles. This exercise of performativity reveals the existence of a thin line between heterosexual and homosexual male attitudes, through images where similar attitudes are found. We relate archive photographs of the Spanish military service with frames of gay pornographic films of military themes, behaviors and situations where the barriers of the masculine and feminine cross from one image to other.

Pablo Sandoval

Masculino, cualidad del hombre

Fotografies d'arxiu en vitrina

Instal·lació amb 4 peces

43 x 27 cm.

Daniasa Curbelo

Expo Museari 17.09.2019 https://www.museari.com/portfolio_page/dani-curbelo

<https://ull.academia.edu/DaniCurbelo>

<https://www.facebook.com/MemoriasAisladas/>

Memorias aisladas ('Memòries aïllades') és el títol d'un vídeo-documental de Dani Curbelo a partir del qual s'ha construït un marc virtual i artístic d'investigació i creació des de la dissidència i l'alteritat. Un treball transdisciplinari en què la imatge, el text, el cos i l'arxiu construeixen una realitat travessada per diferents opressions, com l'edat, la identitat sexual o la situació econòmica.

Enllaç al documental: <https://vimeo.com/248336764>

Memorias aisladas es el título de un video-documental de Dani Curbelo a partir del cual se ha construido un marco virtual y artístico de investigación y creación desde la disidencia y la otredad. Un trabajo transdisciplinar en donde la imagen, el texto, el cuerpo y el archivo construyen una realidad atravesada por distintas opresiones como la edad, la identidad sexual o la situación económica.

Enlace al documental: <https://vimeo.com/248336764>

Memorias aisladas ('Isolated Memories') is the title of a video-documentary by Dani Curbelo from which a virtual and artistic research and creation framework has been built from dissent and otherness. *Memorias Aisladas* is a transdisciplinary work where the image, text, body and archive build a reality crossed by different oppressions such as age, sexual identity or economic situation.

Link to the documentary: <https://vimeo.com/248336764>

Daniasa Curbelo.
Memorias aisladas (2016)
Video documental 35:21 min.
<https://vimeo.com/248336764>

Yolanda Herranz Pascual

Expo Museari 17.10.2019 https://www.museari.com/portfolio_page/yolanda-herranz

www.yolandaherranz.es

Autoretrats (de l'artista): ombres i reflexos

Les peces de l'exposició pertanyen a la sèrie *Autoretrats*, i formen part del projecte *El cos de l'artista*. Les imatges estan intervingudes sobre paper i emmarcades amb el seu text. Les dimensions de cada peça són 43 x 30 x 3 cm. Les obres han estat realitzades entre 2017 i 2019. El treball de Yolanda Herranz ens submergeix en un poderós relat visual. Es proposa una reflexió sobre el concepte d'identitat i del sentit de l'existència, en què s'aproxima a aquestes preocupacions a través d'una selecció de set autoretrats. El retrat tracta d'expandir-se en el reconeixement del retratat. Però l'autoretrat és un acte de concentració que ens encamina cap a l'interior i ens submergeix en els abismes psicològics. L'autoretrat sempre és solitari i constitueix el reflex del que vam ser i del que ja no som, del que vam poder ser i que encara no hem estat, del que vam haver de ser i que mai serem.

Autorretratos (de la artista): sombras y reflejos

Las piezas de la exposición pertenecen a la serie *Autorretratos*, y forman parte del proyecto *El Cuerpo de la Artista*. Las imágenes están intervenidas sobre papel y enmarcadas con su texto. Las dimensiones de cada pieza son 43x30x3 cm. Las obras han sido realizadas entre 2017 y 2019. El trabajo de Yolanda Herranz nos sumerge en un poderoso relato visual. Se propone una reflexión sobre el concepto de identidad y del sentir de la existencia, aproximándose a estas preocupaciones a través de una selección de siete autorretratos. El retrato trata de expandirse en el reconocimiento del retratado. Sin embargo, el autorretrato es un acto de concentración, que nos encamina hacia *los adentros*, sumergiéndonos en los abismos de lo psicológico. El autorretrato siempre es solitario y constituye el reflejo de lo que fuimos y de lo que ya no somos; de lo que pudimos ser y que aún no hemos sido; de lo que debimos ser y que nunca seremos.

Self-portraits (of the artist): shadows and reflections

Pieces of the exhibition belong to the series *Self-portraits*, and are part of the project *The Body of the Artist*. The images are intervened on paper and framed with text. The dimensions of each piece are 43x30x3 cm. Works have been carried out between 2017 and 2019. Risky, conceptual and very involved, Yolanda Herranz's work immerses us in a powerful visual story. She propose a reflection on the concept of identity and the feeling of existence, approaching these concerns through a selection of seven self-portraits. The portrait tries to expand in the recognition of the portrayed. The self-portrait is an act of concentration, in which we move towards ourselves, immersing in the abysses of the psychological. The self-portrait is always solitary and constitutes the reflection of what we were and what we are no longer; of what we could be and that we have not yet been; than we should be and that we will never be.

Yolanda Herranz.
Sèrie Autorretratos (de la artista)
Projecte Sombras y Reflejos
Fotografia sobre paper
Sèrie d'11 peces
46 x 34 x 3 cm.

David Vila

Expo Museari 17.11.2019 https://www.museari.com/portfolio_page/16365

<https://deifvila.wixsite.com/davidvila>

De cuerpo presente ('De cos present')

El cos, la matèria: amb aquests conceptes es podria sintetitzar l'obra de l'artista David Vila. Un viatge retrospectiu basat en la seua pròpia experiència personal, en el qual s'analitzen qüestions fonamentals de l'existència, com ara la relació del cos amb l'entorn, amb si mateix o amb altres cossos. Tot això com a mecanisme de recerca de la pròpia identitat.

De cuerpo presente

El cuerpo, la materia: con estos conceptos se podría sintetizar la obra del artista plástico David Vila. Un viaje retrospectivo basado en su propia experiencia personal, en el que se analizan cuestiones fundamentales de la existencia, tales como la relación del cuerpo con el entorno, consigo mismo, o con otros cuerpos. Todo ello como mecanismo de búsqueda de la propia identidad.

De cuerpo presente

The body, the matter: with these concepts the work of the artist David Vila could be synthesized. A retrospective trip based on his own personal experience, in which fundamental issues of existence are analyzed, such as the relationship of the body with the environment, with itself, or with other bodies. All this as a mechanism to search for one's identity.

Obres / Obras / Works

1. *Tu corazón y el mío*. Performance
2. *Tu corazón y el mío*. Bronze, vidre i fusta / Bronce, vidrio y madera / Bronze, glass and wood. 50 x 40 x 40 cm
3. *Metamorfosis*. Bronze, os i palla. Mides variables / Bronce, hueso y paja. Medidas variables / Bronze, bone and straw. Variable measures
4. *Sucking Heels*. Bronze / Bronce. 22 x 20 x 8 cm
5. *In*. Bronze / Bronce. 40 x 25 x 20 cm
6. *Out*. Bronze / Bronce. 15 x 15 x 5 cm
7. *Me siento desnudo*. Performance. C/ Fuencarral, Madrid, 2019

David Vila

"Marican Beauty" (Consumable Desire)

Instal·lació artística

Bronze i piruletes de caramel

100 x 70 x 10 cm.

O.R.G.I.A (Beatriz Higón, Carmen G. Muriana & Tatiana Sentamans)

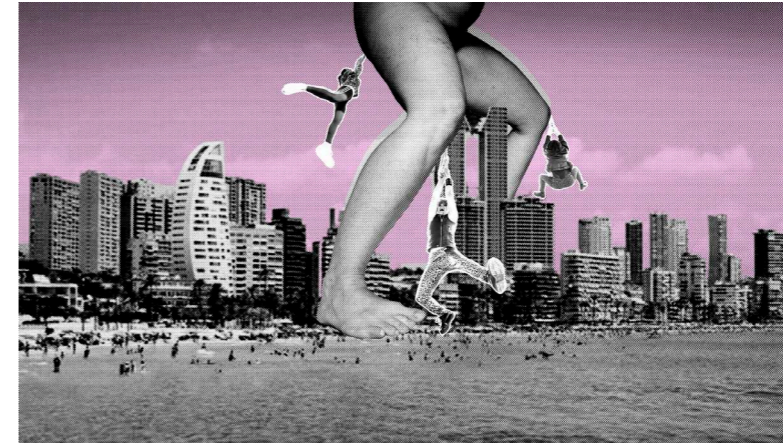
Expo Museari O.R.G.I.A 17.12.2019 https://www.museari.com/portfolio_page/o-r-g-i-a

www.orgiaprojects.org

Follar-se la ciutat vol. III. (2017-2019) és un projecte obert en el temps que qüestiona l'ordre públic de les polis occidentals (burgès i heterocentrat), i perverteix el concepte *souvenir* per posar en relleu la mercantilització turística que les principals capitals mundials produeixen a partir de la seua imatge més depurada. Mitjançant l'ús de l'imaginari de la geganta-mònstrua i de la iconografia *pulp* i fanzinera, es du a terme una invasió quasi alienígena i hipersexual de l'espai públic urbà per a resignificar-lo, i es permuten els valors simbòlics d'un cert tipus d'arquitectura (fàlica). D'aquesta manera, es redefeix la ciutat com un parc de jocs sexual per a "la invasora", on s'inverteixen dicotomies com ara actiu-passiu, públic-privat, masculí-femení. En aquesta tercera entrega, Autoeròtica irromp en la silueta urbana (*skyline*) de Benidorm i pren l'icònic edifici Intempo, en una aventura a cavall entre l'aquelarre i la gresca, on s'apega a un peculiar trio format per personatges d'ahir, d'avui i de sempre de la nit benidormera.

Follarse la ciudad vol. III. (2017-2019) es un proyecto abierto en el tiempo que cuestiona el orden público de las polis occidentales (burgués y heterocentrado), y pervierte el concepto "souvenir" para poner de relieve la mercantilización turística que las principales capitales mundiales producen a partir de su imagen más depurada. Mediante el uso del imaginario de la gigante-monstrua y de la iconografía *pulp* y fanzinera, se lleva a cabo una invasión *quasi* alienígena e hipersexual del espacio público urbano para resignificarlo, y se permutan los valores simbólicos de un cierto tipo de arquitectura (fálica). De este modo, se redefine la ciudad como un parque de juegos sexual para "la invasora", donde se invierten dicotomías tales como activo-pasivo, público-privado, masculino-femenino. En esta tercera entrega Autoerótica irrumpe en el *skyline* de Benidorm y toma el icónico edificio Intempo, en una aventura a caballo entre el aquelarre y la farra, en la que se le pega un peculiar trío formado por personajes de ayer, de hoy y de siempre de la noche benidormense.

Fucking the city vol. III. (2017-2019) is an open project that questions the public order of the western polis (bourgeois and heterocentered), and perverts the concept of "souvenir" to highlight the tourist commodification that the major world capitals produce from their most polished image. By using the imaginary of the giantess-monster and the pulp and fanzine iconography, a quasi-alien and hypersexual invasion of the urban public space is carried out to resignify it, and the symbolic values of a certain type of architecture (phallic) are permuted. In this way, the city is redefined as a sexual playground for "the invader", where dichotomies such as active-passive, public-private, male-female are reversed. In this third installment Autoerótica breaks into the skyline of Benidorm and takes the iconic Intempo building, in an adventure halfway between coven and party, in which a peculiar trio formed by characters from yesterday, today and forever of the Benidorm night sticks to her.

O.R.G.I.A
Autoeròtica & the Benidorm skyline (2017)
De la sèrie *Follarse la Ciudad*, desde 2009
Serigrafia a dos tintes
42 x 23,63 cm.

O.R.G.I.A
Follarse la ciudad. Vol III (Hokusai squeerting)* (2019)
De la sèrie *Follarse la Ciudad*, desde 2009
Serigrafia a dos tintes
42 x 29,7 cm.

Obres / Obras / Works

1. *We love Benidorm (Intempo-Pussy)*, postcard, variable measures / 2. *La Ta*, beach towel print, variable measures / 3. *La Trix*, beach towel print, variable measures / 4. *La Car*, beach towel print, variable measures / 5. *Is there no place to dykes in Beni? selfie*, variable measures / 6. *Autoeròtica & the Benidorm skyline*, postcard, variable measures / 7. *Follarse la ciudad vol. III (Hokusai squeerting)*, postcard, variable measures

Felipe Rivas San Martín

Expo Museari 17.01.2020 <https://www.museari.com/felipe-rivas-san-martin>

www.feliperivas.com

Tecnologies rares

En el meu treball provoquo encreuaments estranys entre tecnologies, disciplines i discursos crítics. Entenc la tecnologia en el seu aspecte multidimensional, no sols com els “nous mitjans”. Les nostres identitats, cossos i gèneres també són productes tecnològics, determinats per aparells i dispositius. Abordar la sexualitat, l'economia o la meua pròpia biografia des del seu aspecte tecnològic és per a mi una forma de resistir-ne la naturalització cultural.

Tecnologías raras

En mi trabajo provooco cruces extraños entre tecnologías, disciplinas y discursos críticos. Entiendo la tecnología en su aspecto multidimensional, no sólo como los “nuevos medios”. Nuestras identidades, cuerpos y géneros también son productos tecnológicos, determinados por aparatos y dispositivos. Abordar la sexualidad, la economía o mi propia biografía desde su aspecto tecnológico es para mí una forma de resistir su naturalización cultural.

Rare technologies

In my work I provoke strange crossings between technologies, disciplines and critical discourses. I understand technology in its multidimensional aspect, not only as a “new media.” Our identities, bodies and genders are also technological products, determined by devices and devices. Addressing sexuality, economics or my own biography from its technological aspect, is for me a way to resist its cultural naturalization.

Obres / Obras / Works

01 *Rara* (la bolsa)

02 *El beso de Alan Turing*

03 *Post Sida. Código QR compuesto de envases de condones pintados.*

(link del video titulado “Not Ready”)

https://www.youtube.com/watch?v=gyjgcq2E0SQ&feature=emb_title

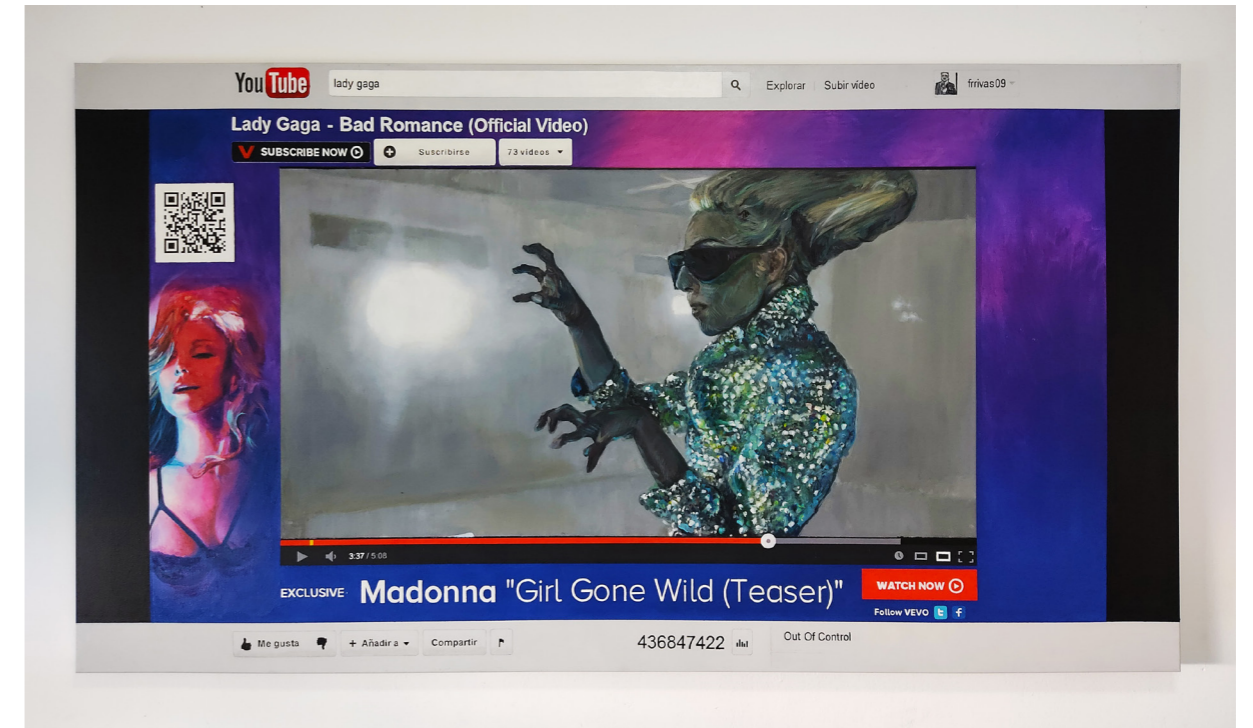
04 *Sin título.* Proyecto TAG/etiquetas

05 *Mujeres Selk'nam.* Proyecto TAG/etiquetas

06 *Diga Queer con la lengua afuera* (con link de video)

https://www.youtube.com/watch?v=46CMcltQzjU&feature=emb_title

07 Sex Machine

Felipe Rivas San Martín.

The Mon\$ter

De la sèrie Pinturas de interfaz

Oli sobre llenç

180 x 100 cm.

Mogares Doyân

Expo Museari 17.02.2020 <https://www.museari.com/mogares-doyan>

@mogaresdoyan

<https://magianegrar.wixsite.com/mariamacedo>

https://www.instagram.com/_magianegra/?hl=pt-br

Prefaci

Des que naixem ens ensenyen com hem de vestir, quin és el nostre color, els esports que hem de practicar. Si ets xic i els teus amics són xiques ets un efeminat o un marieta. No passa res si mantens relacions sexuals amb moltes dones, però si ets dona llavors ets una puta i ningú et voldrà. Si estàs fora de la norma seràs una persona rara, viciosa, amb traumes, una minoria social. Així neix *Prefaci*, l'epíleg de la meua experiència personal amb el gènere i del meu primer contacte amb ell. La història de com vaig destruint dia a dia els ideals instruits, per descobrir qui sóc realment. És l'inici d'un projecte artístic d'investigació sobre les teories queer, que comença amb aquest primer capítol de manera íntima (*Prefaci*), i continua amb una investigació recolzada en la producció artística.

Prefacio

Desde el primer soplo de aire al nacer nos enseñan cómo debemos vestir, cuál es nuestro color, los deportes que debemos practicar. Si eres chico y tus amigos son chicas eres un afeminado o un mariquita. No pasa nada si mantienes relaciones sexuales con muchas mujeres, pero si eres mujer entonces eres una puta y nadie te va a querer. Si te sales de la norma serás una persona rara, viciosa, con traumas, una minoría social. Así nace *Prefacio*, el epílogo de mi experiencia personal con el género y de mi primer contacto con él. La historia de cómo intento destruir día a día los ideales instruidos, para descubrir quién soy. Es el inicio de un proyecto artístico de investigación sobre las teorías queer, que comienza con este primer capítulo de manera íntima (*Prefacio*), y continúa con una investigación apoyada en la producción artística.

Preface

Since we are born, we are taught how we should dress, what our color is, sports we should practice. If you are a boy and your friends are girls then you are an effeminate or a fag. Nothing happens if you have sex with many women, but if you are a woman then you are a whore and nobody will love you. If you get out of the norm you will be a strange, vicious person, with traumas, a social minority. Thus was born *Preface*, the epilogue of my personal experience with gender and my first contact with this matter. I tell the story about how I try to destroy the educated ideals every day, to discover who I am. It is the beginning of an artistic research project on queer theories, which begins with this first chapter in an intimate way (*Preface*), and continues with a research based on artistic production.

Mogares Doyân

Prefacio

Videoart 3:23 min.

Reproducció de dos fotogrames

70 x 50 cm.

Maria Macêdo

Expo Museari 17.03.2020. <https://www.museari.com/maria-macedo>

<https://magianegrar.wixsite.com/mariamacedo> // https://www.instagram.com/_magianegra/?hl=pt-br

Pensar un Brasil negra i dona

Artista, investigadora i professora, Maria Macêdo és llicenciada en Arts Visuals per la URCA, Universidade Regional do Cariri. Membre del grup de recerca Nzinga: Novos Ziriguiduns (Inter) Nacionais Gerados na Art / CNPq, és investigadora en el projecte YABARTE: Processos gestacionais na arte contemporânea a partir dos pensares i fazeres negros femininos. De la seua obra destaquem la faceta que desenvolupa a través de la *performance*, amb una mirada reivindicativa de la negritud i la lluita de les dones. A Museari ens presenta imatges d'alguns dels seus *performances*, i fotografies de el projecte "Anamnese".

Pensar un Brasil negra y mujer

Artista, investigadora y profesora, Maria Macêdo es licenciada en Artes Visuales por la URCA Universidade Regional do Cariri. Miembro del grupo de investigación NZINGA: Novos Ziriguiduns (Inter) Nacionais Gerados na Arte / CNPq, es investigadora en el proyecto YABARTE: Processos gestacionais na arte contemporânea a partir dos pensares e fazeres negros femininos. De su obra destacamos la faceta que desarrolla a través del *performance*, con una mirada reivindicativa de la negritud y la lucha de las mujeres. En Museari nos presenta imágenes de algunos de sus *performances*, y fotografías del proyecto "Anamnese".

Think a Brazil black and woman

Artist, researcher and teacher, Maria Macêdo has a degree in Visual Arts from the URCA Universidade Regional do Cariri. Member of the NZINGA research group: Novos Ziriguiduns (Inter) Nacionais Gerados na Arte / CNPq, she is a researcher in the YABARTE project: Processos gestacionais na arte contemporânea a partir dos pensares e fazeres negros femininos. From his work we highlight the facet that he develops through *performance*, with a vindictive view of blackness and the struggle of women. In Museari she presents us images of some *performances*, and photographs of the "Anamnese" project.

Pense um Brasil negra e mulher

Artista, pesquisadora e professora, Maria Macêdo é formada em Artes Visuais pela Universidade Regional do Cariri da URCA. Membro do grupo de pesquisa NZINGA: Novos Ziriguiduns (Inter) Nacionais Gerados na Arte / CNPq, é pesquisadora do projeto YABARTE: Processa gestacional na arte contemporânea a partir de dois pensamentos e rostos femininos de negros. De seu trabalho, destacamos a faceta que ele desenvolve através da *performance*, com uma visão vingativa da negritude e da luta das mulheres. Em Museari ele nos apresenta imagens de algumas de suas *performances* e fotografias do projeto "Anamnese".

Maria Macêdo
Tálamo (2019)
Performance en Crato (Ceará, Brasil)
Fotografies de Jaque Rodrigues i Ricard Huerta
70 x 50 cm.

Bartolomé Limón

Expo Museari 17.04.2020. <https://www.museari.com/bartolome-limon>

@bartolomelimon

Hanky Code

El desig dins el col·lectiu LGTBIQ ha estat marcat pel silenci, per l'obscurantisme a què han estat sotmeses les pràctiques homosexuals. Els actes comunicatius des del silenci han estat una constant en la vida de moltes persones. En *Hanky Code* s'analitzen els missatges que hi ha dins del col·lectiu i els llocs de trobada on han florit aquests codis. Són llenguatges per a identificar-se i buscar contacte amb similars, passant desapercebuts per a la resta. Rastreja el folklore homosexual dels incerts orígens d'aquests codis. Es tracta d'entendre millor la pluralitat del desig i el caràcter proteic de la realitat.

Hanky Code

El deseo dentro del colectivo LGTBIQ ha estado marcado por el silencio, por el oscurantismo al que han estado sometidas las prácticas homosexuales. Los actos comunicativos desde el silencio han sido una constante en la vida de muchas personas. En *Hanky Code* se analizan los mensajes que existen dentro del colectivo, y los lugares de encuentro donde han florecido dichos códigos. Son lenguajes para identificarse y buscar contacto con similares, pasando desapercibidos para el resto. Rastrea el folclore homosexual de los inciertos orígenes de estos códigos. Se trata de entender mejor la pluralidad del deseo y el carácter proteico de la realidad.

Hanky Code

Desire in the LGTBIQ collective has been marked by silence, the obscurantism to which homosexual practices have been subjected. Communicative acts from silence have been a constant in the lives of many people. *Hanky Code* analyzes the messages that exist within the group and meeting and cruising places where these codes have flourished. These are languages to identify and establish contact with similar, going unnoticed by the rest. This work traces homosexual folklore from the uncertain origins of these codes. Try to better understand the plurality of desire and the protean nature of reality.

Obres / Obras / Works

1. *Codi de mocadors / Código de pañuelos / Hanky Code*
2. *Código de semiótica de los emojis de Grindr*
3. *Hanky Code (Primary Colors II) 2*
4. *Hanky Code (Primary Colors II) 3*
5. *Hanky Code (Primary Colors II) 4*
6. *Hanky Code (S&M)*
7. *Hanky Code (S&M) 1*

Bartolomé Limón

Handy Code (código de pañuelos)

Instal·lació artística

Corda, mocadors, agulles

Lucas Villi

Expo Museari. 17.05.2020. <https://www.museari.com/lucas-villi>

@lucasvilli // <https://www.facebook.com/lucasoliveira97>

Alliberar-se

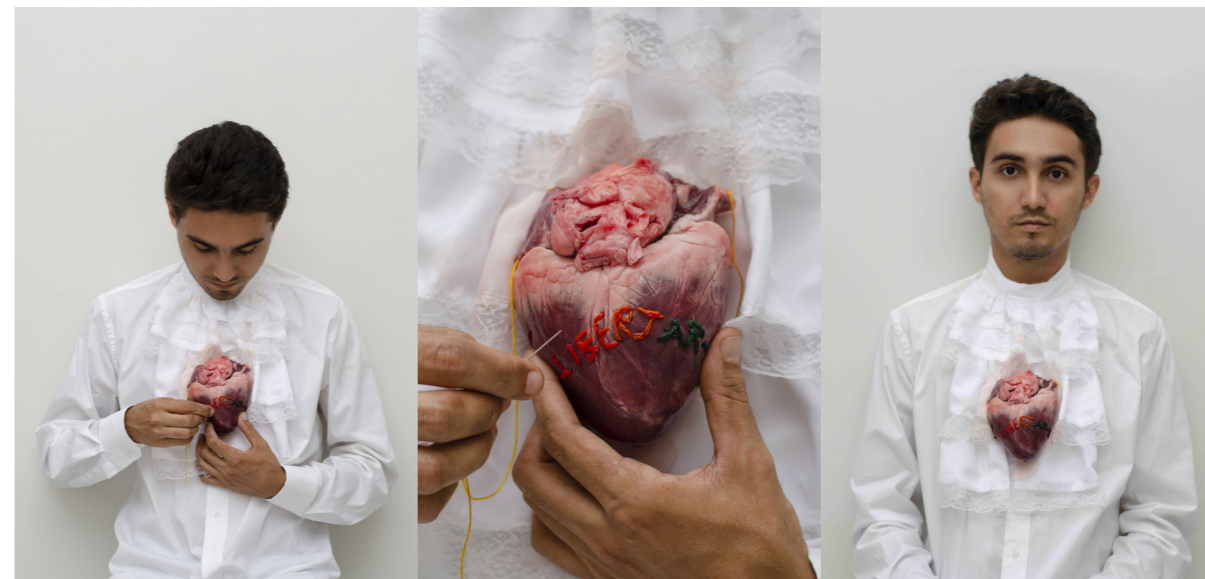
La sexualitat / homosexualitat és un tema central en la meua producció artística, per a analitzar la jerarquia de la societat que situa i legitima les persones en determinats llocs i genera així contradiccions per evitar garantir els drets bàsics a tota la població. Vaig saber en quin punt d'aquesta jerarquia em van situar per tenir una sexualitat situada en homosexualitats que històricament han estat negades i subordinades per interessos polítics, econòmics, socials, culturals i religiosos. A causa d'això, la meua història de vida, com la de molts altres LGBTI+, es basa en lluites pel dret a viure, i per viure amb les condicions d'existència en què vam nàixer. Va ser el punt de partida per a pensar en la investigació com a estratègia per al meu apoderament com a LGBTI+ al món.

Liberarse

La sexualidad / homosexualidad es un tema central en mi producción artística, donde analizo la jerarquía de la sociedad que ubica y legitima a las personas en ciertos lugares, generando contradicciones para no garantizar los derechos básicos a toda la población. Averigüé en qué punto de esta jerarquía fui colocado por tener una sexualidad situada en las homosexualidades, que históricamente han sido negadas y subordinadas por intereses políticos, económicos, sociales, culturales y religiosos. Debido a esto, mi historia de vida es como la de muchos otros LGBTI+, que deberían guiarse en las luchas por el derecho a vivir con las condiciones de existencia en las que nacimos. Fue el punto de partida para pensar en la investigación como una estrategia para mi empoderamiento como LGBTI+ en el mundo.

Get free

Sexuality / homosexuality is a central theme in my art production, analysing the hierarchy of society that locates and legitimizes people in certain places, generating contradictions so as not to guarantee basic rights to the entire population. I discovered at what point in this hierarchy I was placed for having a sexuality situated in homosexualities, which historically have been denied and subordinated by political, economic, social, cultural and religious interests. Because of this, my life story is like that of other LGBTI+, who should be guided in the struggles for the right to live with the conditions of existence in which we were born. It was the starting point to think of research as a strategy for my empowerment as LGBTI+ in the world.

Lucas Villi
Libertar-se
Fotografies (tríptic)
50 x 70 cm.

Lucas Villi
Sem título
Brodat.
40 x 50 cm.

Eduardo Bruno & Waldírio Castro

Expo Museari. 17.06.2020. <https://www.museari.com/o-que-pode-un-casamento-gay>

<https://www.instagram.com/waldiriocastro/?hl=es> // <https://www.instagram.com/eduardobff>

<https://www.youtube.com/watch?v=Ok5qSnLSaLY>

Què pot un matrimoni (gai)? O que pode um casamento (gay)?

El projecte és una creació autobiogràfica i artista sobre l'homoafectivitat en l'escenari contemporani, a partir del casament dels artistes. Les creacions artístiques van començar la setmana anterior al casament el 14 de gener de 2019: enganxar cartells amb els colors de l'arc de Sant Martí; convidar a desconeguts al casament; distribuir cartes amb dades sobre violència i resistència LGBTQI + al Brasil; repartir 100 exemplars de la Resolució núm. 175-2013 que legalitza el matrimoni igualitari al Brasil; deriva per la ciutat de Fortaleza; celebració del casament, amb gent disfressada desfilant durant 4 hores; redacció d'un manifest. Després d'aquestes accions, la parella va desenvolupar una instal·lació performativa muntant un espai-memòria, amb una pancarta on es podia llegir "En terra homòfoba el matrimoni gai és art". Malauradament, l'obra va ser censurada i retirada del Centre Cultural Banc del Nord-Est.

¿Qué puede un matrimonio (gay)?

El proyecto es una creación autobiográfica y artista sobre la homoafectividad en el escenario contemporáneo, a partir de la boda de ambos. Las creaciones artísticas comenzaron la semana anterior a la boda de los artistas el 14 de enero de 2019: pegar carteles con los colores del arco iris; invitar a desconocidos a la boda; distribuir cartas con datos sobre violencia y resistencia LGBTQ + en Brasil; repartir 100 ejemplares de la Resolución núm. 175-2013 que legaliza el matrimonio igualitario en Brasil; una deriva por la ciudad de Fortaleza; celebración de la boda, con gente disfrazada desfilando; redacción de un manifiesto. Después de estas acciones, la pareja desarrolló una instalación performativa montando un espacio-memoria, con una pancarta donde se podía leer «En tierra homófoba el matrimonio gay es arte». Desgraciadamente, la obra fue censurada y retirada del Centro Cultural Banco del Nordeste.

What can a (gay) marriage?

The project is an autobiographical and artist creation about homo-affectivity in the contemporary setting, based on the wedding of Eduardo Bruno and Waldírio Castro. The artistic creations of the project began the week before the artists' wedding on January 14, 2019: rainbow posters with an anti-oppression phrase; inviting people to the wedding; distributing letters with data on LGBTQ + violence and resistance in Brazil; distributing 100 copies of Resolution no. 175-2013 that legalizes equal marriage in Brazil; a drift through the city of Fortaleza; wedding celebration, with costumed people parading for 4 hours; writing of a manifesto. After these actions, the couple developed a performative installation mounting a memory space of the wedding performances, with a banner that read "On homophobic land, gay marriage is art."

Eduardo Bruno & Waldírio Castro

Kit gay

Fotografia y composición de texto
70 x 50 cm.

Ahmet Rustem Ekici

Expo Museari. 17.07.2020. <https://www.museari.com/ahmet-rustem-ekici>

www.aresets.com // www.ahmetrustem.com

Cossos ardents

Totes les imatges tenen animacions en realitat augmentada. Es poden veure descarregant l'aplicació Artivive.

Em veig com a escenògraf i narrador visual. L'ús d'un programari de modelatge 3D ofereix possibilitats il·limitades a l'hora de dissenyar l'espai per a les històries que conte. Moltes de les meues històries tenen rols de gènere, problemes socials i drets LGBTQAI. En els meus estudis, hi ha marcs i connexions d'antics patrons de revestiment de mosaic que simbolitzen els límits de viure en unitat. Com a hereva cultural que s'alimenta de llocs arqueològics amb els quals he establert relacions properes a la meua infància, estic molt impressionat pels mètodes per a explicar històries sobre el llenguatge d'il·lusió òptica i els períodes dels mosaics.

Cuerpos ardientes

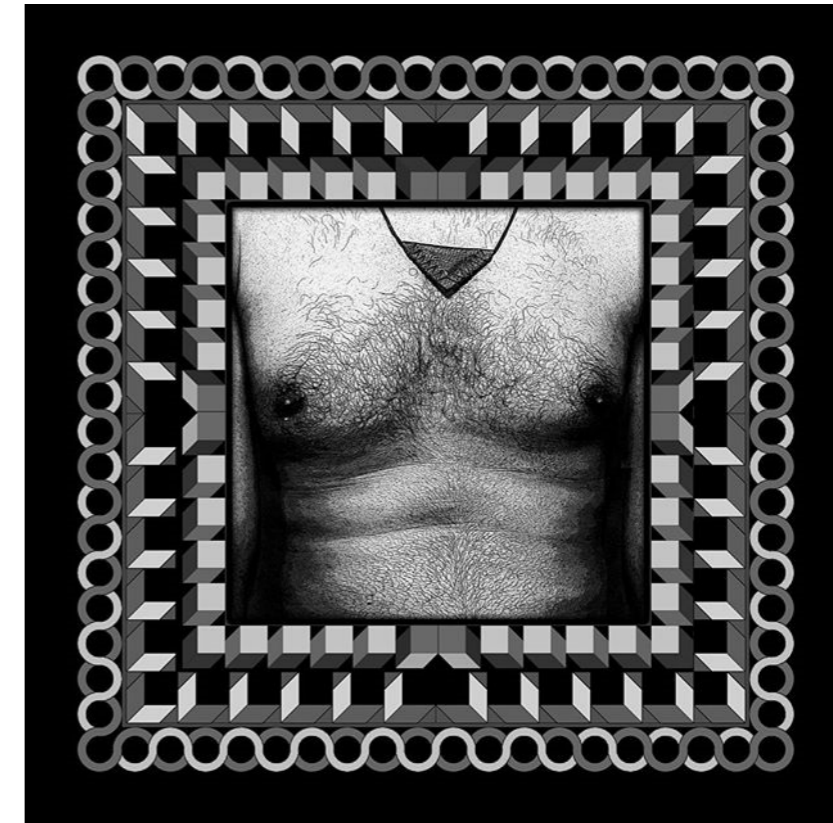
Todas las imágenes tienen animaciones en realidad aumentada. Puedes verlas descargando la aplicación Artivive.

Me defino como escenógrafo y narrador visual. El uso de un software de modelado 3D ofrece posibilidades ilimitadas al diseñar el espacio para las historias que cuento. Muchas de mis historias tienen roles de género, problemas sociales y derechos LGBTQAI. En mis estudios, hay marcos y conexiones de antiguos patrones de revestimiento de mosaico que simbolizan los límites de vivir en unidad. Como heredera cultural que se alimenta de sitios arqueológicos con los que he establecido relaciones cercanas en mi infancia, estoy muy impresionado por los métodos para contar historias sobre el lenguaje de ilusión óptica y los períodos de los mosaicos.

Flaming bodies

All images have augmented reality animations on them. So if the viewer downloads the *app Artivive animations* are visible on the images.

I define myself as a set designer and visual storyteller. Using a 3D modeling software offers unlimited possibilities when designing space for the stories I tell. Many of my stories have gender roles, social issues, and LGBTQAI rights. In my studies, there are frames and connections of ancient mosaic coating patterns that symbolize the limits of living in unity. As a cultural heiress who feeds on archaeological sites that I have established close relationships with in my childhood, I am very impressed by the methods of telling stories about the optical illusion language and periods of mosaics.

Ahmet Rustem Ekici

Flaming Bodies

Imatge fotogràfica

50 x 50 cm.

Animació de realitat augmentada
amb descarrega de l'aplicació Artivive

Wellington Soares

Expo Museari. 17.08.2020. <https://www.museari.com/wellington-soares-gomes>

<https://gwellington89ws79gmailcom.portfoliobox.net/curruculo>

<https://www.facebook.com/wellington.soares.338658> // <https://www.instagram.com/wellisoares>

Experiències amoroses

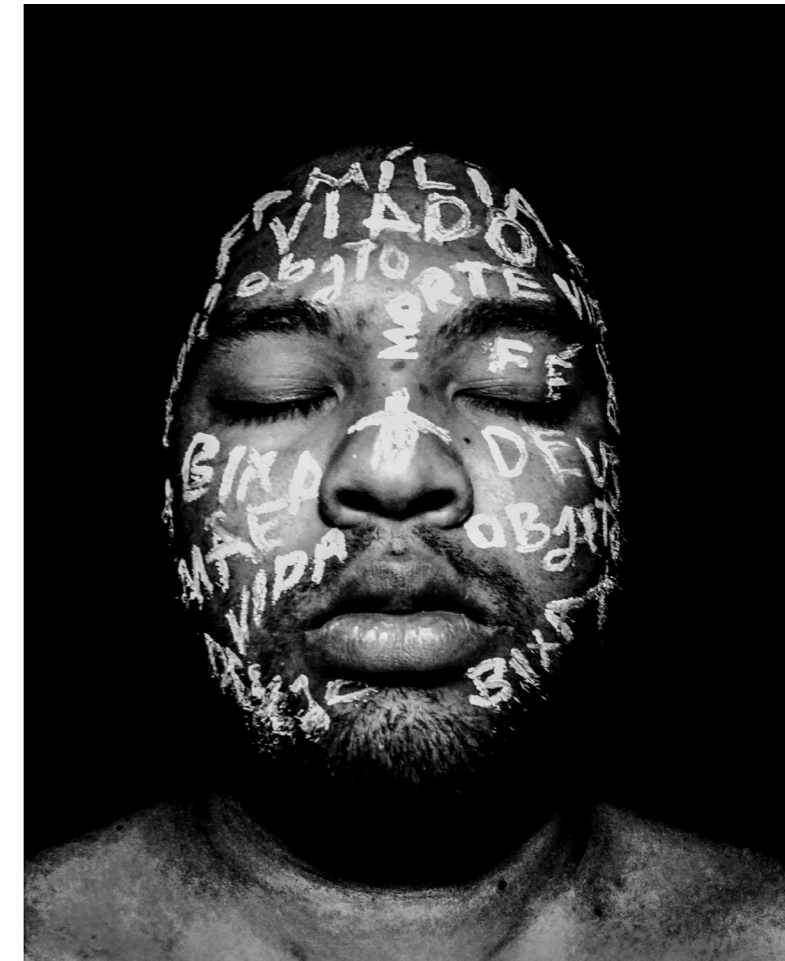
Nascut a la ciutat de Crato (CE). Artista visual / Docent / Investigador bixa negra, gestor i productor cultural, perifèric (de la zona rural del nord-est de Brasil). Estudiant de postgrau en Arts Visuals i graduat en Arts Visuals en la Universidade Regional do Cariri URCA. Tècnic en direcció musical amb menció tecnològica en producció cultural. Director del Centre de Pràctiques Artístiques del Laboratori d'Estudis i Creació Bixórdia. Membre del Grup GPEACC / CNPq, integrat en el Centre d'Investigació per a l'Ensenyament de l'Art NEPEA / URCA. Forma part de l'Associació de professorat del Cariri Cearense ARPACC. Indaga sobre el seu cos / en negre / entrecruant-lo amb la seua sexualitat, les seues experiències en la fe catòlica i les arts visuals, investigant la producció d'artistes perifèrics negres.

Experiencias amorosas

Nacido en la ciudad de Crato (CE). Artista visual / Docente / Investigador bixa negra, gestor y productor cultural, periférico (de la zona rural del nordeste de Brasil). Estudiante de posgrado en Artes Visuales y graduado en Artes Visuales en la Universidade Regional do Cariri URCA. Técnico en dirección musical con mención tecnológica en producción cultural. Director del Centro de Prácticas Artísticas del Laboratorio de Estudios y Creación de Bixórdia. Miembro del Grupo de Investigación GPEACC / CNPq, integrado en el Centro de Investigación para la Enseñanza del Arte NEPEA / URCA. Forma parte de la Asociación de Profesorado del Cariri Cearense ARPACC. Indaga sobre su cuerpo / en negro / entrecruzándolo con su sexualidad, sus experiencias en la fe católica y las artes visuales, investigando la producción de artistas periféricos negros.

Love experiences

Born in the city of Crato (CE). Visual artist / Teacher / Researcher bixa negra, manager and cultural producer, peripheral (from the rural area of Northeast Brazil). Postgraduate student in Visual Arts and graduated in Visual Arts from the Arts Center of the Universidade Regional do Cariri URCA. Technician in musical direction with technological mention in cultural production. Director of the Center of Artistic Practices of the Laboratory of Studies and Creation of Bixórdia. Member of the Research Group GPEACC / CNPq, integrated in the Research Center for Teaching Art NEPEA / URCA. Member of the Association of Cariri Cearense Teachers ARPACC. He investigates his body / in black / intertwining it with his sexuality, his experiences in the Catholic faith and the visual arts, investigating the production of black peripheral artists.

Wellington Soares
Experimento N° 15
Fotografía
50 x 70 cm.

Pilar Viviente

Expo Museari. 17.09.2020. <https://www.museari.com/pilar-viviente>

<https://about.me/pilarviviente>

Maridatge (Rodetes & Spanish Sketches)

Sóc Yerma, la que que roman dempeus, l'erma desolada, aquella estepa deserta. Sóc Medea, la fetillera bandejada d'Atenes, condemnada a l'exili a la seua terra. Sí, Medea, l'estrangera, dona i sàvia en un món patriarcal, la maga vinguda d'Orient. Sóc totes les Yermas i Medeas d'aquestes terres ibèriques i de més enllà dels mars, totes les que no vaig ser i que no seré mai. "Artista, intel·lectual i polifacètica, Pilar Viviente treballa amb la música i l'expressió corporal. Des de fa un temps desenvolupa en la seua obra el concepte trossa, tan present en els tocats de les dones iberes" (Paco Rallo, 2020). En el seu últim treball convergeixen dos projectes, peces de la sèrie "Spanish Sketches" amb altres de "Rodetes" (rodes que són ulls). Aquest concepte de maridatge es presenta per primera vegada a Museari.

Maridaje (Rodetes & Spanish Sketches)

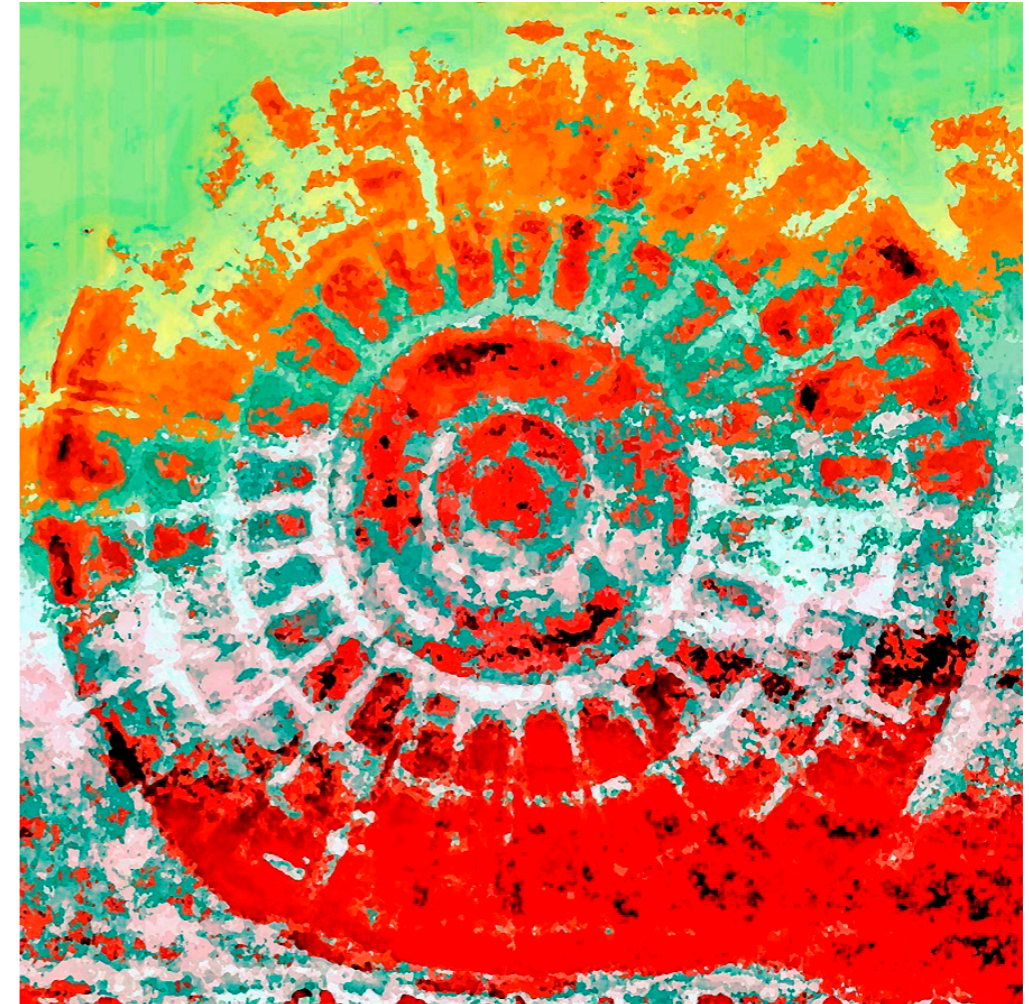
Soy Yerma, la que permanece de pie, la yerma desolada, aquella estepa desierta. Soy Medea, la hechicera desterrada de Atenas, condenada al exilio en su tierra. Sí, Medea, la extranjera, mujer y sabia en un mundo patriarcal, la maga venida de Oriente. Soy todas las Yermas y Medeas de estas tierras ibéricas y de más allá de los mares, todas las Yermas y Medeas que no fui y que nunca seré.

"Artista, intelectual y polifacética, Pilar Viviente trabaja con la música y la expresión corporal. Desde hace un tiempo desarrolla en su obra el concepto Rodete, tan presente en los tocados de las mujeres iberas" (Paco Rallo, 2020). En su último trabajo convergen dos proyectos, obras de la serie "Spanish Sketches" con otras de "Rodetes" (ruedas que son ojos). Este concepto de maridaje se presenta por vez primera en Museari.

Pairing (Rodetes & Spanish Sketches)

I am Yerma, who remains standing, the desolate wasteland, deserted steppe. I am Medea, the exile of Athens, condemned to exile in her land. Yes, Medea, the foreigner, woman and wise in a patriarchal world, the magician from the East. I am all the Yermas and Medeas of these Iberian lands and beyond the seas, all the Yermas and Medeas that I did not go and that I will never be.

"Artist, intellectual and multifaceted, Pilar Viviente works with music and body expression. Some time ago, she developed the Rodete concept in her work, so present in the headdresses of Iberian women" (Paco Rallo, 2020). In her latest work, pieces from the "Spanish Sketches" series converge with others from "Rodetes" (wheels that are eyes). This pairing concept is presented as a first at Museari.

Pilar Viviente

Rodete rojo

De la sèrie *Rodetes*

Pintura i infografia sobre paper, metall i plexiglàs
40 x 40 x 2 cm.

Laerte Coutinho

Expo Museari. 17.10.2020. <https://www.museari.com/laerte-coutinho>

<https://www.facebook.com/profile.php?id=100001110302679>

Muriel decideix treballar / Muriel decide trabalhar

Laerte és una dibuixant brasilera amb una trajectòria molt impregnada per la historieta gràfica. Ha col·laborat amb diverses publicacions i regularment per a *Folha de São Paulo*. Va començar a dibuixar professionalment el personatge Leão per a la revista *Sibila* al 1970, i va formar part de l'escena *under* de còmics brasilers de la dècada de 1980. Va fundar la revista *Balão* juntament amb Luiz Gê. És coneguda la seua implicació política i social en defensa de la democràcia i les llibertats. En Netflix hi ha disponible el film *Laerte-se*, dirigit per Lygia Barbosa i Eliane Brum. L'artista publica amb regularitat àlbums per a les editorials Devir Livraria i L & PM Pocket. En la seua exposició per a Museari ens presenta el personatge de Muriel, que decideix treballar en la prostitució. El seu humor i la seua ironia contrasten amb la densitat del missatge que transmet.

Muriel decide trabajar

Laerte es una dibujante brasileña con una trayectoria muy impregnada por la historieta gráfica. Ha colaborado con varias publicaciones y regularmente para *Folha de São Paulo*. Comenzó a dibujar profesionalmente el personaje Leão para la revista *Sibila* en 1970, y formó parte de la escena *under* de cómics brasileños de la década de 1980. Fundó, junto con Luiz Gê, la revista *Balão*. Es conocida su implicación política y social en defensa de la democracia y las libertades. En Netflix está disponible el film *Laerte-se* dirigido por Lygia Barbosa y Eliane Brum. La artista publica con regularidad álbumes para las editoriales Devir Livraria y L&PM Pocket. En su exposición para Museari nos presenta al personaje de Muriel, que decide trabajar en la prostitución. Su humor y su ironía contrastan con la densidad del mensaje que transmite.

Muriel decides to work

Laerte is a Brazilian cartoonist whose career is deeply impregnated by her dedication to graphic comics. She has collaborated with various publications and draws regularly for *Folha de São Paulo*. She began to professionally draw the character Leão for *Sibila* magazine in 1970, and was part of the Brazilian comics "under" scene of the 1980s. Together with Luiz Gê, she founded the magazine *Balão*. Her political and social involvement in defence of democracy and freedoms is known. On Netflix is available the film *Laerte-se* directed by Lygia Barbosa and Eliane Brum. The artist regularly publishes albums for Devir Livraria and L&PM Pocket. In her exhibition for Museari she introduces us to the character of Muriel, who decides to work in prostitution. Her humour and irony contrast with the density of the message she conveys.

Laerte Coutinho

Muriel decide trabalhar

Còmic. Dibuix sobre paper (original)

Carol Luz

Expo Museari. 17.11.2020. <https://www.museari.com/carol-luz>

www.carolluz.com

Raoni Reis, ballar en llibertat

Carol Luz presenta a Museari el seu documental *Raoni Reis*, realitzat per al Màster MUECA d'Estudis Culturals i Arts Visuals (Perspectives Feministes i Cuir / Queer) de la Universitat Miguel Hernández. Es tracta d'un curtmetratge, una entrevista personal que narra la superació d'un trauma infantil. Una visita al passat per a superar el discurs heterosexual i masclista, per a descosir els prejudicis, per a traçar una nova tela amb els set colors de l'arc de Sant Martí. Enllaç al documental *Raoni Reis*: https://www.youtube.com/watch?v=DJFq6RESLul&feature=youtu.be&ab_channel=CarolLuz

Raoni Reis, bailar en libertad

Carol Luz presenta en Museari su documental *Raoni Reis*, realizado para el Máster MUECA de Estudios Culturales y Artes Visuales (Perspectivas Feministas y Cuir/Queer) de la Universidad Miguel Hernández. Se trata de un cortometraje, una entrevista personal que narra la superación de un trauma infantil. Una visita al pasado para superar el discurso heterosexual y machista, para descoser los prejuicios, para trazar una nueva tela con los siete colores del arco iris. Enlace al documental *Raoni Reis*: https://www.youtube.com/watch?v=DJFq6RESLul&feature=youtu.be&ab_channel=CarolLuz

Raoni Reis, dance in freedom

Carol Luz presents her documentary "Raoni Reis" at Museari, a work done for the MUECA Master of Cultural Studies and Visual Arts (Feminist and Cuir / Queer Perspectives) at the Miguel Hernández University. It is a short film, a personal interview that narrates the overcoming of a childhood trauma. A visit to the past to overcome the heterosexual and macho discourse, to unravel prejudices, to draw a new canvas with the seven colors of the rainbow. Link to the documentary *Raoni Reis*: https://www.youtube.com/watch?v=DJFq6RESLul&feature=youtu.be&ab_channel=CarolLuz

Raoni Reis, dança em liberdade

Carol Luz apresenta o documentário *Raoni Reis* no Museari, trabalho realizado para o Mestrado MUECA em Estudos Culturais e Artes Visuais (Perspectivas Feministas e Cuir / Queer) da Universidade Miguel Hernández. É um curta-metragem, uma entrevista pessoal que narra a superação de um trauma da infância. Uma visita ao passado para superar o discurso heterossexual e machista, para desvendar preconceitos, para desenhar uma nova tela com as sete cores do arco-íris. Link para o documentário *Raoni Reis*: https://www.youtube.com/watch?v=DJFq6RESLul&feature=youtu.be&ab_channel=CarolLuz

Carol Luz

Raoni Reis, dança em liberdade

Video documental, 11:51 min.

Reproducció d'un fotograma

Vinícius Figueiredo

Expo Museari. 17.12.2020. <https://www.museari.com/vinicius-figueiredo>

Viniciusfigueiredo.arte@gmail.com // <https://www.instagram.com/viniciusbfigueiredo>
<https://viniciusfigueiredo.myportfolio.com>

Cos eròtic Cos metamòrfic / Corpo eròtico corpo metamòrfico

Canviar la imatge d'un imaginari eròtic en fusió amb elements de la natura configura una morfologia poètica per a la producció de la sèrie d'obres que componen aquesta exposició, amb possibilitats de ser abordat pel fet al món. *Cos eròtic Cos metamòrfic* tracta d'algunes possibilitats: la relació dialògica entre el cos com a text construït socialment, i el cos ric en potencialitats sexuals i subjectives, en un procés permanent de construcció i multiplicitat de significats.

Cuerpo eròtico Cuerpo metamòrfico

Cambiar la imagen de un imaginario eròtico en fusión con elementos de la naturaleza configura una morfología poética para la producción de la serie de obras que componen esta exposición, con posibilidades de ser abordado al estar en el mundo. *Cuerpo eròtico Cuerpo metamòrfico* trata de algunas posibilidades: la relación dialògica entre el cuerpo como texto construido socialmente, y el cuerpo rico en potencialidades sexuales y subjetivas, en un proceso permanente de construcción y multiplicidad de significados.

Erotic body Metamorphic body

Changing the image of an erotic imaginary in fusion with elements of nature configures a poetic morphology for the production of the series of works that make up this exhibition, with the possibility of being approached while being in the world. *Erotic body Metamorphic body* deals with some possibilities: the dialogical relationship between the body as a socially constructed text, and the body rich in sexual and subjective potentialities, in a permanent process of construction and multiplicity of meanings.

Vinícius Figueiredo

Sem título

Pintura sobre paper
65 x 50 cm.

Wandeallyson Landim

Expo Museari. 17.01.2021. <https://www.museari.com/wandeallyson-landim>

<https://www.instagram.com/wandeallysonlandim> // <https://www.facebook.com/WandeallysonLandim>

Cos

Artista, educador i investigador en arts visuals, Wandeallyson Landim presenta a Museari la seua exposició *Corpo*, en què genera una trobada entre diversos projectes, en els quals destaca el paper del cos davant les pressions socials, culturals, econòmiques i polítiques. Si bé la fotografia és un mitjà habitual per a l'artista brasiler, també la instal·lació i la *performance* estan presents en la seua obra.

Cuerpo

Artista, educador e investigador en artes visuales, Wandeallyson Landim presenta en Museari su exposición *Corpo* generando un encuentro entre diversos proyectos, donde destaca el papel del cuerpo frente a las presiones sociales, culturales, económicas y políticas. Si bien la fotografía es un medio habitual para este artista brasileño, también la instalación y el performance están presentes en su obra.

Body

Artist, teacher and researcher in visual arts, Wandeallyson Landim presents his exhibition "Corpo" at Museari, generating an encounter between several projects, where he highlights the role of the body in the face of social, cultural, economic and political pressures. Although photography is a common medium for this Brazilian artist, installation and performance are also present in his work.

Corpo

Artista, educador e pesquisador em artes visuais, Wandeallyson Landim apresenta sua exposição *Corpo* no Museari, gerando um encontro entre diversos projetos, onde destaca o papel do corpo diante de pressões sociais, culturais, econômicas e políticas. Embora a fotografia seja um meio comum para o artista brasileiro, a instalação e a performance também estão presentes em sua obra.

Wandeallyson Landim

Fotografia
40 x 30 cm.

Mau Monleón Pradas

Expo Museari. 17.02.2021. <https://www.museari.com/mau-monleon-pradas>

www.maumonleon.es

Espai per a dones

Partint d'una investigació transnacional, intercontinental i intergeneracional, el meu treball es proposa reclamar espai per a dones des d'una òptica feminista. Utilitza diversos mitjans interdisciplinaris, com l'art públic, la videoinstal·lació o l'activisme polític. Es parteix de l'entrevista i de la participació activa de diferents agents socials i col·lectius de dones en què sovint conflueixen dos factors comunicatius: la imatge (fotogràfica i audiovisual) i el text (escrit i en format àudio). Faig servir el *transmedia storytelling*, on Internet esdevé esfera pública i mitjà per a l'intercanvi social, amb la implicació de la ciutadania per a generar un corrent d'opinió crítica. Els projectes realitzats al Brasil, Dinamarca, Jordània o Espanya posseeixen un vessant educatiu. Participa: #Portaldeigualdad

Espacio para mujeres

Partiendo de una investigación transnacional, intercontinental e intergeneracional, mi trabajo se propone reclamar espacio para mujeres desde una óptica feminista. Utilizo diversos medios interdisciplinarios como el arte público, la videoinstalación o el activismo político. Parto de la entrevista y de la participación activa de diferentes agentes sociales y colectivos de mujeres donde a menudo confluyen dos factores comunicativos: la imagen (fotográfica y audiovisual) y el texto (escrito y en formato audio). Uso el transmedia storytelling, donde Internet se convierte en esfera pública y medio para el intercambio social, implicando a la ciudadanía para generar una corriente de opinión crítica. Los proyectos realizados en Brasil, Dinamarca, Jordania o España poseen una vertiente educativa. Participa: #EqualWorkEqualRights

Women's Space

Starting from a transnational, intercontinental and intergenerational investigation, my work aims to reclaim space for women from a feminist perspective. I'm using interdisciplinary media such as public art, video installation or political activism. I start from the interview and the active participation of different social agents and groups of women where two communicative factors often converge: image (photo, audiovisual) and text (written, audio). I use transmedia storytelling, where the Internet becomes a public sphere and a medium for social exchange, involving citizens to generate a current of critical opinion. My projects carried out in Brazil, Denmark, Jordan or Spain have an educational aspect and promote a discursive space that demands real equality. #WomenWorldrights

España

#EqualWorkEqualRights

#Video

Marta Marcos Ribes / 22 años.

Estudiante en el Doble Grado en Ciencias Políticas y de la Administración Pública y en Sociología, Universitat de València, España.

#Video

Con ser Directora de una Consultora de Marketing en Barcelona, España.

#Audio

La responsabilidad de cuidar a mi padre y madre cuando eran jóvenes y a mis dos hijos a veces recaen sobre mí. Además, en España el trabajo remunerado y de cuidado no se reconocen como un trabajo que debe ser remunerado.

#Infografico

Según datos del Instituto de la Mujer en España, más el 50% de los cargos de directivos actuales son mujeres y que además, las mujeres se siguen a formar el 50% de los cargos de los principales partidos políticos.

Que en el Congreso de los Diputados, pese a la Ley de Igualdad que entró en vigor en el 2007, la representación femenina sigue disminuyendo y se mantiene en cifras del 10%. Sigue habiendo menos mujeres en el Congreso y en las oficinas legislativas de algunas de las.

Des de l'espai, amb més en la gran majoria de les polítiques, les dones treballen més hores que els homes per cobrir la manca i que amb elles moltes vegades realitzen la major part del treball no remunerat. De més, les dones ocupen el 50% dels càrrecs que són moltes a més tipus de treball no remunerat: cuidar dels i dels dels dies i hores a les dos hores i mitja de dies.

Mau Monleón Pradas

Marta, España (2018)

Del projecte participatiu #EqualWorkEqualRights.

Sobre la división del trabajo y de la educación (2018-19)

Fotografía

200 x 100 cm.

Benjamín Martínez

Expo Museari. 17.03.2021. <https://www.museari.com/benjamin-martinez>

<https://benjaminmtzc.wordpress.com/> // @benjamin_walpurgis

En clau Drag

El seu interès es troba en la figura del Drag com iconoclàstia del gust estètic heterosexista. Veu en el transvestisme una praxi estètica capaç de reconfigurar el cos, el gènere i la identitat, des del que anomena tecnologies de l'esponja, les quals cobren força a partir del caràcter performàtic de les perruques sintètiques, les altes plataformes, el maquillatge que esborra la cara i reconstrueix una identitat nova, així com l'encanteri que produeix la il·lusió òptica per a qui mira a aquest monstre. La seua recerca ha girat cap a l'educació artística i recorre al Drag com a metodologia d'ensenyament-aprenentatge, procés que ha titulat *peDRAGogia*, una trobada entre el transvestisme i l'ensenyament de la història de l'art com performance. L'aula també es transvesteix al costat de nosaltres, tal com les cases travestis o de vogue. L'aula pren el nom de "House of Inventadas", un espai de discussió per dragues en preparació.

En clave Drag

Su interés se encuentra en la figura del Drag como iconoclasia del gusto estético heterosexista. Ve en el travestismo una praxis estética capaz de reconfigurar el cuerpo, el género y la identidad, desde lo que llama *tecnologías de la esponja*; las cuales cobran fuerza a partir del carácter performático de las pelucas sintéticas, las altas plataformas, el maquillaje que borra el rostro y reconstruye una identidad nueva, así como el hechizo que produce la ilusión óptica para quien mire a este monstruo. Su investigación ha girado hacia la educación artística y recurre al Drag como metodología de enseñanza-aprendizaje, proceso que ha titulado *peDRAGogía*, un encuentro entre el travestismo y la enseñanza de la historia del arte como performance. El aula toma el nombre de "House of Inventadas", un espacio de discusión para dragas en preparación.

In Drag code

His interest is in the figure of the Drag as an iconoclasm of heterosexist aesthetic taste. He sees in transvestism an aesthetic praxis capable of reconfiguring the body, gender and identity, from what he calls *sponge technologies*; which gain strength from the performative character of the synthetic wigs, the high platforms, the makeup that erases the face and reconstructs a new identity, as well as the spell that the optical illusion produces for those who look at this monster. His research has turned towards artistic education and uses Drag as a teaching-learning methodology, a process that he has entitled *peDRAGogy*, an encounter between transvestism and the teaching of the history of art as performance. The classroom takes the name of "House of Inventadas", a discussion space for dredges in preparation.

Benjamín J. M. Martínez Castañeda.

Proyecto Walpurgis Gara (2013)

Fotografía digital

50 x 40 cm.

Fabián Cháirez

Expo Museari. 17.04.2021. <https://www.museari.com/fabian-chairez/>

https://www.instagram.com/fabian_chairez // <https://www.facebook.com/chairez.art>

Eroticones

La mostra que presenta Fabián Cháirez a Museari ens ofereix algunes de les seues constants, com són la reinterpretació dels cossos, la desavinença amb els arquetips de virilitat masculina, la revisió d'algunes icones patriòtiques o religioses, i molt especialment el plaer de pintar i crear. Cháirez defensa la diversitat LGTB incorporant a la seua obra un imaginari revisitat, trencant esquemes, mostrant-nos personatges de mitologies referencials en postures suggeridores i erotitzades. La provocació, l'ambigüitat i la ironia inunden aquests olis d'essència *queer*, peces irreverents que ens ajuden a entendre millor els models en què havíem arribat a sentir-nos reflectits.

Eroticonos

La muestra que presenta Fabián Cháirez en Museari nos ofrece algunas de sus constantes, como son la reinterpretación de los cuerpos, el desencuentro con los arquetipos de virilidad masculina, la revisión de algunos iconos patrióticos o religiosos, y muy especialmente el placer de pintar y crear. Cháirez defiende la diversidad LGTB incorporando a su obra un imaginario revisitado, rompiendo esquemas, mostrándonos a personajes de mitologías referenciales en posturas sugerentes y erotizadas. La provocación, la ambigüedad y la ironía inundan estos óleos de esencia *queer*, piezas irreverentes que nos ayudan a entender mejor los modelos en los que habíamos llegado a sentirnos reflejados.

Eroticons

The exhibition presented by Fabián Cháirez in Museari offers us some of his constants, such as the reinterpretation of bodies, the disagreement with the archetypes of male virility, the revision of some patriotic or religious icons, and especially the pleasure of painting and creating. Cháirez defends LGTB diversity, incorporating a revisited imaginary into his work, breaking schemes, showing us characters from referential mythologies in suggestive and eroticized positions. Provocation, ambiguity and irony fill these oil paintings with *queer* essence, irreverent pieces that help us better understand the models in which we had come to feel reflected.

Fabián Cháirez
Luchador elote
Óleo sobre lienzo
65 x 50 cm.

Andy Retana

Expo Museari. 17.05.2021. <https://www.museari.com/andy-retana/>

www.andyretana.art // [@andyretana.art](https://www.instagram.com/andyretana.art)

Brodar és de dones

Andy Retana Bustamante (Costa Rica, 1990), artista amb àmplia trajectòria internacional en videoart, escultura, ceràmica, instal·lació i *performance*. Ha participat en exposicions a Costa Rica, Panamà, Nicaragua, Guatemala, El Salvador, Cuba i els EUA, i en importants residències com *Rapaces Generos.as* a El Salvador, *La Última Residencia* a Galería DesPacio, i *Stonehaus Toniná Studios* a Pensacola, Florida, on té obra pública al First City Art Center. Premi Nacional en Arts Visuals Francisco Amighetti 2019. La seua obra es troba en col·leccions privades i al Museo de Arte y Diseño Contemporáneo de Costa Rica.

Bordar es de mujeres

Andy Retana Bustamante (Costa Rica, 1990), artista con trayectoria internacional en videoarte, escultura, cerámica, instalación y performance. Ha participado de exposiciones en Costa Rica, Panamá, Nicaragua, Guatemala, El Salvador, Cuba y EE.UU., y en importantes residencias como *Rapaces Generos.as* en El Salvador, *La Última Residencia* en Galería DesPacio, y en *Stonehaus Toniná Studios* en Pensacola, Florida, donde tiene obra pública en el First City Art Center. Premio Nacional en Artes Visuales Francisco Amighetti 2019. Su obra se encuentra en colecciones privadas y en el Museo de Arte y Diseño Contemporáneo de Costa Rica.

Embroidering is for women

Andy Retana Bustamante (Costa Rica, 1990), artist with international experience in video art, sculpture, ceramics, installation and performance. He has participated in exhibitions in Costa Rica, Panama, Nicaragua, Guatemala, El Salvador, Cuba and the United States, and in important residencies such as *Rapaces Generos.as* in El Salvador, *La Ultima Residencia* at Galería DesPacio, and at *Stonehaus Toniná Studios* in Pensacola, Florida, where he has public works at the First City Art Center. Francisco Amighetti National Prize in Visual Arts 2019. His work is in private collections and in the Museo de Arte y Diseño Contemporáneo de Costa Rica.

Obres / Obras / Works

1. *Bordar es de mujeres*. Videoarte, 2018. Performance. <https://vimeo.com/547193176>
2. *SJO*. Videoarte, 2018. Acto metafórico. <https://vimeo.com/277489070>
3. *Gladiadores*. Videoarte, 2018 <https://vimeo.com/547186747>
4. *6 Puros*. Videoarte, 2015 <https://vimeo.com/271737684>
- 5, 6, 7. *La Cámara*. Videoarte, 2017 <https://vimeo.com/272064306>

Andy Retana

La Cámara

Videoarte 8:50 min.

Reproducció de tres fotogrames

Sussy Vargas

Expo Museari. 17.06.2021. <https://www.museari.com/sussy-vargas/>

<https://sussyvargasart.com/>

Poemes quotidians

Les imatges parlen del món íntim i sagrat, dels espais conquerits que ens pertanyen, en l'absoluta nuesa de qui no amaga o pretén ocultar... Som nosaltres, com a narradores omniscients de la nostra pròpia vida, mirant-nos com un espectador més, de vegades en la simplicitat d'espais de la nostra pròpia quotidianitat, on anem escrivint blocs i somnis en la pell de l'altre, aquestes històries que anem teixint al llarg dels anys, del dia a dia, nit rere nit, en un cicle que s'inicia cada matí, com cuques de llum dormitant sota les fulles.

Poemas cotidianos

Las imágenes hablan del mundo de lo íntimo y sagrado, de los espacios conquistados que nos pertenecen, en la absoluta desnudez de quien no oculta o pretende ocultar... Somos nosotras como narradoras omniscientes de nuestra propia vida, mirándonos como un espectador más, a veces en la simpleza de espacios de nuestra propia cotidianidad, donde vamos escribiendo bitácoras y sueños en la piel del otro, esas historias que vamos tejiendo a lo largo de los años, del día a día, noche tras noche, en un ciclo que se inicia cada mañana, como luciérnagas dormitando debajo de las hojas.

Everyday poems

The images speak about the world of the intimate and sacred, of the conquered spaces that belong to us, in the absolute nakedness of those who do not hide or intend to hide... As omniscient narrators of our own life, looking at us as one more spectator, sometimes in the simplicity of spaces of our own daily life, where we write blogs and dreams on each other's skin, those stories that we weave over the years, from day to day, night after night, in a cycle that is starts each morning, like fireflies dozing under the leaves.

Sussy Vargas

Poemas cotidianos

De la sèrie *Poemas cotidianos*

Fotografia

70 x 50 cm.

Man Yu

Expo Museari. 17.07.2021. <https://www.museari.com/man-yu/>

<https://www.manyuart.com/>

<https://www.facebook.com/manyuart>

<https://www.instagram.com/man.yu.art/>

<https://www.youtube.com/user/manyufung>

<https://twitter.com/manyufung>

Traje Humano (Vestit Humà)

TH, Traje Humano (Vestit Humà) és una proposta artística que aprofundeix en la dualitat del que és tangible i l'intangible, el visible i l'invisible, el físic i l'immaterial, de l'ésser humà. A través de 29 obres pictòriques i expressions artístiques multidisciplinàries Man Yu reflecteix l'intent històric de la humanitat per comprovar les seues abstractes veritats, les seues ànimes, amb l'efimeritat de les seues creacions, sabent que l'essencial no pot ser comprovat per si mateix sense intervencions físiques que busquen perllongar, desxifrar, cada partícula de la seua caducable materialització plena de realitats sense resposta a la interrogant que es repeteix insistentment en cadascuna de les obres: "què som?".

Traje humano

TH, Traje Humano es una propuesta artística que profundiza en la dualidad de lo tangible y lo intangible, lo visible y lo invisible, lo físico y lo inmaterial, del ser humano. A través de 29 obras pictóricas y expresiones artísticas multidisciplinarias Man Yu refleja el intento histórico de la humanidad por comprobar sus abstractas verdades, sus almas, con la efimeridad de sus creaciones, a sabiendas de que lo esencial no puede ser comprobado por sí mismo sin intervenciones físicas que busquen prolongar, descifrar, cada partícula de su caducable materialización repleta de realidades sin respuesta a la interrogante que se repite insistentemente en cada una de las obras: "¿Qué somos?"

TH, Traje Humano is an artistic proposal that delves into the duality of the tangible and the intangible, the visible and the invisible, the physical and the immaterial, of the human being. Through 29 multidisciplinary pictorial works and artistic expressions, Man Yu reflects the historical attempt of humanity to verify its abstract truths, its souls, with the ephemerality of its creations, knowing that the essential cannot be verified by itself without interventions physics that seek to prolong, decipher, each particle of its expiring materialization full of realities without an answer to the question that is repeatedly repeated in each of the works: "What are we?".

Man Yu

El abrazo (2018)

Del projecte multidisciplinari Traje Humano

Oli sobre llenç

150 x 150 cm.

Artistas Museari / Links expos

Abel Azcona	https://www.museari.com/abel-azcona
Adolfo Siurana	https://www.museari.com/adolfo-siurana
Alex Flemming	https://www.museari.com/alex-flemming
Alex Francés	https://www.museari.com/alex-frances
Alex Meza	https://www.museari.com/alex-meza
Amadeo Valldepérez	https://www.museari.com/amadeo-valldeperez
Ana Navarrete	https://www.museari.com/ana-navarrete
Andrea Perissinotto	https://www.museari.com/andrea-perissinotto
Anna Maria Staiano	https://www.museari.com/anna-maria-staiano
Anna Ruiz Sospedra	https://www.museari.com/anna-ruiz
Ángel García "Garcus"	https://www.museari.com/angel-garcus
Angel Pantoja	https://www.museari.com/angel-pantoja
Cacho Falcón	https://www.museari.com/cacho-falcon
Carme Vidal	https://www.museari.com/carme-vidal
Concha Daud	https://www.museari.com/concha-daud
Daniel Tejero	https://www.museari.com/daniel-tejero
David Vila	https://www.museari.com/16365
Del LaGrace Volcano	https://www.museari.com/del-lagrace-volcano
Elia Torrecilla	https://www.museari.com/elia-torrecilla
Emilio Marti	https://www.museari.com/emilio-marti
Eva Máñez	https://www.museari.com/eva-manez
Francesc Vera	https://www.museari.com/francesc-vera
Giovanni Nardin	https://www.museari.com/giovanni-nardin
Gledys Macias	https://www.museari.com/gledys-macias
Graham Bell Tornado	https://www.museari.com/graham-bell-tornado

Javier Velasco	https://www.museari.com/javier-velasco
Joel Mestre	https://www.museari.com/joel-mestre
José Manuel Guillén	https://www.museari.com/jose-manuel-guillen-ramon
Lluís Masià	https://www.museari.com/lluis-masia
Loli Soto	https://www.museari.com/loli-soto
Lucia Marrades	https://www.museari.com/lucia-marrades
Mar C. Llop	https://www.museari.com/mar-c-llop
Mar Morón	https://www.museari.com/mar-moron
Maribel Doménech	https://www.museari.com/expo-maribel-domenech
Marina Cochet	https://www.museari.com/marina-cochet-juan-sepulveda-sanchis-i-antonio-santos
Moisés Mahiques	https://www.museari.com/moisés-mahiques
Natividad Navalón	https://www.museari.com/natividad-navalon
Nazario Luque	https://www.museari.com/nazario-luque
Nora Ancarola	https://www.museari.com/nora-ancarola
Olga Olivera Tabeni	https://www.museari.com/olga-olivera-tabeni
Pepa Arróniz	https://www.museari.com/pepa-arroniz
Pepe Miralles	https://www.museari.com/pepe-miralles
Pepe Romero	https://www.museari.com/pepe-romero
Rafa de Corral	https://www.museari.com/rafa-de-corrall
Randomagus	https://www.museari.com/randomagus
Reme Tomàs	https://www.museari.com/remé-tomas
Ricardo Cotanda	https://www.museari.com/ricardo-cotanda
Sara Colaone	https://www.museari.com/sara-colaone
Sebas Martín	https://www.museari.com/sebas-martin
Xavier Mollà	https://www.museari.com/xavi-molla

ARTE

IGUALDAD

DIVERSIDAD

ENCUENTRO

La igualdad sobre igualdad de género es caracterizada por una
 relación más completa de largo recorrido. Se da fruto de
 una: un fin de género, que a lo demográfico, en
 diferentes niveles, desde el subdesarrollo, hasta gracias a la
 incidencia constante del movimiento de derechos feministas. La
 una connota el poder en los diferentes legados. Por lo
 que, la legislación en materia de derechos LGTBI, requiere
 de un mayor nivel de compromiso social, de modo
 que se pueda en todos los niveles. La igualdad legal,
 así que la igualdad LGTBI, muestra en su parte una
 plena equidad-género.

II Jornadas de sensibilización

en igualdad de género y diversidad sexual mediante intervenciones artísticas en contextos universitarios.

30 de junio y 1 de julio de 2021
www.uv.es/creari/congressos/

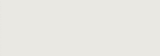
Organizan

Patrocina

Colaboran

Bibliografía / Bibliografía / References

Huerta, R. (2016). *Transeducar. Arte, docencia y derechos LGTB*. Barcelona-Madrid: Egales.

Huerta, R. (2017). Propuesta educativa de Museari.com. Un museo online de arte contemporáneo para la defensa de los derechos humanos y la diversidad sexual, en Bocanegra y García (eds.) *Con la red / En la red: creación, investigación y comunicación cultural y artística en la era internet*. Granada: Universidad de Granada, pp. 578-595.

Huerta, R. (2019). Disidencias sexuales, estéticas Museari, procesos críticos en el aula y ritos online mediante el proyecto Arteari, en Corella et alt. (eds.) *Estética y Política. Poéticas del desacuerdo para una democracia plural*. Valencia: UPV.

Huerta, R. (2019). Educar en artes desde la perspectiva LGTB a través de Museari, un museo online de la diversidad sexual. *Revista Plurais Virtual*, 8(1), 160-180.

Huerta, R. (2020). *Arte, género y diseño en educación digital*. València: Tirant lo Blanch.

Huerta, R. (2020). Educación artística para formar docentes en derechos humanos y diversidad sexual. *Pulso Revista de Educación*, 43, 119-136

Huerta, R. (2020). Formación del profesorado de Primaria defendiendo la diversidad y la inclusión. Memoria de un caso de experiencia docente a través de Museari. *Revista Gearte*, 7(1), 23-49. <http://dx.doi.org/10.22456/2357-9854.95295>

Huerta, R. (2020). Inclusión y derechos humanos en la formación del profesorado. Uso del museo digital como estrategia, en C. Torrado (comp.) *Diálogos: Educación & Comunidad. Aportes para la reflexión en tiempos de crisis*. Montevideo: Universidad de la República del Uruguay.

Huerta, R. y Navarro Espinach, G. (2016). Museari: An Online Museum about Sexual Diversity. En G. P. Monaco (ed.) *Museum Education and Accessibility: Bridging the Gaps. Proceedings*. Washington: ICOM-CECA, pp. 145-149.

Navarro Espinach, G. (2019). *Museari Queer Art. El projecte Arteari en Las Naves*. València: Espai d'Art Fotogràfic.

Equip Museari / Equipo Museari / Museari Team

Ricard Huerta (director), Germán Navarro Espinach (gerent / gerente / manager), Amparo Marí (web), Regina Fuentes (assessora legal / asesora legal / legal adviser).

Comitè Científic / Comité Científico / Scientific Committee

Silvia Alderoqui, Jusèp Boya, Ramón Cabrera, Romà de la Calle, Óscar Contardo, Belidson Dias, Didier Eribon, Urko Gato, Jesús Generelo, Julio Lossio, Silvana Andrea Mejía, Álex Meza, Ignasi Millet, Emma Nardi, Natividad Navalón, Luis Noguero, Chiara Panciroli, Jordi Planella, Gilberto Scaramuzzo, Conrad Vilanou.

Premis Museari des de 2016 / Premios Museari desde 2016 / Museari Awards since 2016

Chrysallis Asociación de Familias de Menores Transexuales (2016), Luis Noguero (2016), Urko Gato (2016), Col·lectiu Lambda (2017), Carmen Calvo (2017), Pepe Miralles (2017), *Revista Los Ojos de Hipatia* (2018), Jordi Petit (2018), Ana Navarrete (2018), Ángel Pueyo (2018), Editorial Egales (2019), Nazario Luque (2019), Juan Vicente Aliaga (2019), Ventura Pons (2019), Rosa Sanchis (2019), Tatiana Sentamans (2019), Carlos Garsán - *ValenciaPlaza* (2020), Ferran Pujol (2020), La Errería - Anna Maria Staiano & Graham Bell Tornado (2020), Llibreria Antinous Barcelona (2020), Natividad Navalón (2020), Rampova (2020), Víctor Parral (2020).

**Entitats que hi participen / Entidades que
participan / Participating**

creari
grup de recerca en
pedagogies culturals

 Associació
Valenciana
d'Educadors
de Museus

FIDEX x x x
FIGURAS DEL EXCESO,
POLÍTICAS DEL CUERPO

 lambda
col·lectiu LGTB+ per la diversitat
sexual, de gènere i familiar

MUSEO DE LA
IDENTIDAD Y EL
ORGULLO ●●●●●●

 **GENERALITAT
VALENCIANA**
Conselleria d'Innovació,
Universitats, Ciència
i Societat Digital

CMRPESET
Col·legi Major **Rector Peset**
UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

UNIVERSITAT
DE VALÈNCIA
Vicerectorat de Cultura i Esport

museari
museu de l'imaginari

diversitats

